

Andra Korintierbrevet Kapitel 7. Övers och komm: Bo Giertz

Andra Korintierbrevet Kapitel 7 En hjärtesak för aposteln (2 Kor 7:2–4)

Översättning

Ge mig ett rum i era hjärtan! Ingen av er har jag förorättat, ingen har jag vållat olycka, ingen har jag bedragit. Jag säger det inte som en förebråelse. Jag har ju redan sagt att jag bär er i mitt hjärta, så att vi skall följas åt i liv och död. Stor tillit har jag till er. Stor är min stolthet över er. Jag har blivit fullkomligt tröstad. Min glädje flödar över, mitt i all min nöd.

Kommentar

Utan övergång går Paulus tillbaka till den tankegång som avbröts i föregående kapitel (v 13). Han upprepar sin bön om att få ett rum i korintiernas hjärtan. Hans tonfall blir ännu personligare än förut. Gång på gång blandar han in ett ”jag” där han annars säger ”vi”. (I svensk översättning är det bäst att genomgående säga ”jag” i ett kapitel som detta, annars går något av den personliga tonen förlorad.)

Åter summerar Paulus något av det onda, som motståndarna sagt om honom. Det är inte småsaker. Paulus skall ha gjort sin församling orätt, störtat somliga i olycka, bedragit dem på pengar. Paulus konstaterar bara faktum: Ni vet att det är lögn. Och han stryker under att han inte tar upp dessa saker för att rikta förebråelser mot sin församling. Han känner den alltför väl. Han bär den på sitt hjärta. Han är sammanvuxen med den i liv och död – de är ju alla lemmar i Kristus. Han litar på församlingen. Han är stolt över den. Och nu – sen Titus kommit med goda nyheter – är han tröstad och glad. ”Mitt i all min nöd” tillägger han. För Paulus fanns det alltid nöd och faror, också när det var som bäst.

De goda nyheterna genom Titus (2 Kor 7:5–7)

Översättning

När jag kom till Makedonien fick jag nämligen ingen ro i mitt arma hjärta utan plågades på alla vis, utifrån av stridig heter, inifrån av oro. Men Gud som tröstar alla stackare, han tröstade mig genom att låta Titus komma — inte bara genom hans ankomst, utan också genom den uppmuntran han fått hos er. Han berättade för mig, hur ni längtade efter mig, hur ni beklagade mig och ivrade för mitt bästa — och så glädde jag mig ännu mer.

Kommentar

Paulus berättar nu om den stora glädje, som han fick, när Titus kom med goda nyheter från Korint. Redan förut (2:14) har han brustit ut i tacksägelse över dessa goda nyheter, utan att då direkt säga, vad han tänkte på. Nu berättar han hur han levde i stor oro, när han kommit över till Europa från Troas i hopp om att få nyheter från Korint men alltjämt ingenting visste. Ordagrant säger han ”vårt kött hade ingen ro”. ”Kött” kan ju i Nya Testamentet betyda olika saker. Det kan beteckna synden i vår natur, den gamla människan. Men det kan också betyda det som är skapat, med särskild tanke på att det är något förgängligt och bräckligt. Här betyder det just den svaga människonaturen, som plågas och lider under trycket av livets påfrestningar, alltså ungefär vad vi menar när vi säger ”mitt arma hjärta”. Genom att Titus kom med goda nyheter blev nu allt förändrat.

Den rätta lösningen av en svår konflikt (2 Kor 7:8–12)

Översättning

Även om jag gjorde er ledsna med mitt brev, så ångrar jag det inte. Kanske jag förut ångrade mig — jag ser ju att brevet gjorde er ledsna, om också bara för stunden — men nu kan jag ändå glädja mig, inte för att ni blev ledsna utan för att er sorg ledde till ånger och bättring. Det blev en sorg efter Guds sinne, så att ni inte led någon skada genom mig. Sorgen efter Guds sinne för nämligen med sig en ånger och bättring, som leder till frälsning, och den ångrar ingen. Men världens sätt att sörja för med sig döden. Se nu, vad detta har fört med sig, att ni greps av sorgen efter Guds sinne. Vilken iver! Och vilka beklaganden! Vilken förtrytelse, vilken fruktan, vilken längtan, vilket nit, vilken tuktan! På allt sätt har ni visat, att ni inte kan klandras i den här saken. Om jag alltså skrev till er, så var det inte för hans skull som begick orätten, inte heller för hans som drabbades av den, utan för att det skulle bli uppenbart inför Guds ansikte och i er egen krets, med vilken iver ni omfattar mig. Det har gjort mig gott att se.

Kommentar

Vi har förut sett (2:5f) att det tycks ha hänt något i Korint vid ett tidigare besök av Paulus, som vållat en svår konflikt, och att Paulus av den anledningen skrivit ett strängt brev ”med tungt hjärta och under många tårar”. Vi får här ytterligare antydningar om denna episod. Någon måste ha gjort grov orätt mot någon annan (och indirekt också mot Paulus) och aposteln har i sitt brev krävt att den skyldige skulle bestraffas. Det är tydligen detta som nu har skett. Medan församlingen tidigare tycks ha satt sig upp mot aposteln, har den nu insett att han hade rätt och därför handlat efter hans anvisningar. Men om allt detta får vi bara antydningar. Det viktigaste har varit något helt annat för Paulus. Han har haft oro för sina andliga barn. Han har fruktat att de satte sig upp mot Kristus. Och han har varit rädd att hans brev bara skulle göra saken värre. Men nu ser han, att brevet har fått verka just det han helst ville, det som han kallar ”en sorg efter Guds sinne”, som har lett till ånger och bättring. Paulus använder här ett ord (metanoia) som ofta förekommer i evangelierna och efter bokstaven betyder ”sinnesändring”. Det kan översättas med bättring eller omvändelse. I detta fall var det icke fråga om en omvändelse från hedendom till kristustro, utan om en kristen människas ånger över ett felsteg, alltså ungefär ”ånger och bättring”. ”Världens sätt att sörja” är en sorg bara över att man tillfogat sig eller andra skada. Den orätt man gjort inför Gud kommer inte med i bilden. Men det är just den som har varit avgörande för Paulus, också i det här sammanhanget. Att konflikten nu är ur världen betyder först och främst att allt återigen är i ordning mellan korintierna och deras Herre Kristus. Alla de goda följderna av deras ”sorg efter Guds sinne”, som Paulus räknar upp, har på något sätt att göra med deras sätt att klara upp vad som hänt. De har beklagat, att något sådant kunde hända. De har visat sin förtrytelse. De har låtit den skyldige få sin tuktan. De har visat sin iver och sitt nit. De har känt fruktan inför Gud och längtan efter sin apostel. Så har det blivit uppenbart – för dem själva och för Paulus – vad de innerst tänkte och ville, även när det

kunde se ut som om de höll på att vända sig bort från Paulus och det evangelium han hade förkunnat bland dem.
Ett apostoliskt mottagande (2 Kor 7:13–16) Översättning

Utom att jag blev uppmuntrad för egen del gladde det mig särskilt att se Titus så glad. Genom er alla har han fått nytt mod i hjärtat. Om jag skrutit litet med er inför honom, så har jag inte behövt skämmas. Utan liksom allt jag sagt er varit sanning, så har också det beröm jag gett er inför Titus varit sant. Hans hjärta blir varmt av kärlek till er när han tänker på den lydnad, som ni alla visade, och hur ni tog emot honom med fruktan och bävan. Jag gläder mig åt att kunna lita på er i allt.

Kommentar

Paulus hade sänt sin medarbetare Titus till Korint för att han på apostelns vägnar skulle sätta sig in i förhållandena – alltså som ett slags visitor. Uppenbarligen har Paulus känt en oro för hur hans ombud skulle mottas. Också Titus måste ha varit medveten om att det var ett svårt uppdrag han fått. Paulus har tydligen uppmuntrat honom genom att tala väl om korintierna. Och nu har han till sin glädje fått rätt. Titus har blivit mottagen som apostelns representant – och apostlarna representerade Kristus. Att bli mottagen ”med fruktan och bävan” låter illa i våra öron, därför att vi tänker profant och sekulariserat. Inför Gud är fruktan och bävan på sin plats. För en kristen är det fråga om barnets respektfulla vördnad för sin förälder. Något av samma respekt visade man inför apostlarna och kunde också visa det inför deras ombud. Den lydnad man lade i dagen inför dem var inte lydnad för människor utan för den Herre vars ärenden de gick.

Copyrightregler:

Bo Giertz är upphovsman till såväl översättning som kommentar,
Nedladdning och utskrift av såväl översättning som kommentar får endast ske för personligt bruk,
All övrig användning av såväl översättning som kommentar måste godkännas av rättsinnehavarna samt
Stiftelsen bibelskolan.com åtar sig att förmedla eventuella förfrågningar om vidare användning av översättning och/eller kommentar till rättsinnehavarna.

REGISTER:Nya Testamentet Andra Korintierbrevet